

**Adriana Žigmundová – bakalářská práce**

## **Komparace pěvecké techniky „bel canto“ a klavírní „kantilény“**

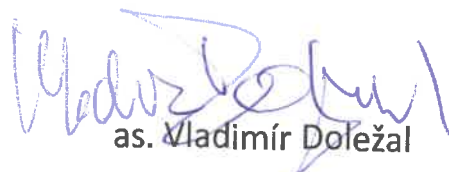
Již název práce mne uvedl mírně řečeno do rozpaků. Studentce zřejmě nešlo o srovnání pěvecké techniky s klavírní kantilénou, ale o vliv melodiky, legato a frázování zlatého věku „bel canto“ na vedení melodie a fráze v klavírní literatuře té doby. Zmiňuje Chopina a Liszta. I tento oddíl na šesti stránkách je v tomto smyslu víceméně vágní.

Práci uvozují dva oddíly jednak o technice zpěvu a tvorbě artificiálního hlasu, a jednak o technice hry na klavír s ohledem na tvorbu fráze a legato. Na závěr jsou uvedeny dva rozhovory s renomovanou zpěvačkou a předním klavíristou. Ty jsou k danému tématu bohužel dosti odtažité. Klavírista dokonce nemá žádnou zkušenost ve spolupráci se zpěvákem.

Nechtěl bych bagatelizovat téma práce, ale téměř každý hudební nástroj je-li nástrojem melodickým, usiluje o přiblížení frázování lidskému hlasu. U Frederika Chopina je tento vliv samozřejmě více než patrný.

To, že studentka ovládá hru na klavír a je frekventantkou studia zpěvu, je asi jediný důvod výběru tématu práce. Jde přece o dva naprosto odlišné způsoby tvorby tónu. Ve zpěvu je tón tvořen rozkmitáním hlasivek sloupcem vzduchu, tedy jako u dechových nástrojů. Naproti tomu u klavíru tón vzniká úderem kladívka do sboru strun, a to převodním mechanismem z klávesy. Zpěv je monodický nástroj, klavír je vícehlasý. Tedy srovnání, neboli komparace je v tomto smyslu více než diskutabilní, a pokud by toto ovlivnění mělo být zevrubně popsáno jak bylo nastíněno, vyžadovalo by zřejmě hudebního vědce.

Navrhuji hodnocení C

  
as. Vladimír Doležal